

Ponkaisemme Joonatanin kanssa ylös ja nappaan viltin suojakseni. Olen punainen kuin tomaatti, Joonatan vielä punaisempi. Voi ei, ei ei.. ajattelen ja tajuan mitä olemme tehneet. Hän on opettaja, minä oppilas. Mutta olen 18. He eivät voi estää. "Pukekaa päällenne, ja sen jälkeen Joonatan toimistooni. Venla menee kotiin, minä ilmoitan vanhemmillesi" rehtori sanoo hyisesti. Nyökkään ja kiiruhdan pois. Kellon on jo neljä joten käytävillä ei ole paljon väkeä. Avaan oven jännittyneenä. Mitä vanhempani sanoisivat? Äiti ja isä tulevat eteiseen. "Satuttiko se mies sua? Hyi mitä perverssejä sitä päästetäänkin kouluun" äiti henkäisee ja halaa minua. "Niinpä" isä sanoo. "Mäkin halusin sitä! Ei Joonatan oo mikään raiskaaja!" Sanon ja kiemurtelen irti heidän otteestaan. Äiti ja isä katsovat minua epäuskoisena. "Kulta. Hän on 30-vuotias! Sinä olet 18! Et todellakaan seurustele sen miehen kanssa!" isä jyrähtää. "Ette voi estää mua!" Huudan ja juoksen yläkertaan. Hautaan pääni tyynyyn ja itken. Sitten tajuan. En ole Joonatanin tyttöystävä. Tuskin hän haluaakaan. Jossain vaiheessa olen kuitenkin nukahtanut sillä herään aamulla. On onneksi viikonloppu eikä minun tarvitse mennä kouluun. Huokaisen ja katson kelloa. Vartin yli kymmenen. Nousen ylös ja otan läppäriini syliini. Menen Facebookkiin ja etain sieltä Joonatan nimisiä. Huomaan Joonatanin profiilin. Hänen nimensä on Joonatan Nurminen, hän on 30-vuotias, töissä Helsingin lukiossa ja.. ja hän seurustelee! Katson epäuskoisena näyttöä. Kyllä, tiedoissa lukee että hän on parisuhteessa! Voi ei.. pahimmassa tapauksessa olen pilannut avioliiton! Juoksen portaat alas, kiskon kengät ja takin jalkaan ja juoksen ulos. Kävelen kohti kauppa ja kävelen sisään. Huomaan Joonatanin tulossa myös ja aion kääntyä kun tunnen käden olallani. Käännyin ja Joonatan on edessäni. "Venla! Oon ettinyt sua kaikkialta!" "Ai jaa. Saitko potkut?" Kysyn jäisesti. "En onneksi. Saan jatkaa, kunhan.. se ei toistu" Joonatan sanoo ja punastuu. "Tietääkö tyttöystäväsi musta?" Kivahdan. Joonatan katsoo minua ja punastuu. "Haista vittu!" Huudan ja juoksen pois. Pysähdyn vasta jonkun leikkikentän kohdalla ja istun penkille. Kyyneleet valuvat poskilleni ja jäätyvät poskilleni. Käteni ovat aivan jäässä joten lähden kohti kotia. Samassa näen Joonatanin juoksevan minua kohti. "Venla! Ymmärsit väärin! Jätin Merin sun.vuoks!" Hän huutaa jo kaukaa. Punastun ja pysähdyn. Joonatan saavuttaa minut ja pysähtyy eteeni. "A-ai mun? Miks sua tällänen opiskelija kiinnostais?" Kysyn. "Koska oot ainutlaatuinen ja ihana." Hän sanoo. Tunnen hänen huulensa omillani.